

SESIUNI DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE

Sesiuni de comunicări științifice

ISSN 3061-6891

ISSN-L 3061-6891

NR 2 Feb 2025

Prof Ec Dr PETRE
DANIELA

REDACTIA:

Redactor coordonator :

Prof Ec Dr Petre Daniela

Redactor Șef :

Prof Ec Dr

Mirea Cosmin Nicolae

Redactori Turism :

Prof Ing Dr Rădoi Eugenia Dorina

Prof Ec Dr

Albu Ovidiu Toma

Redactor Tehnic :

Prof Ing Dr

Damian Adriana

Redactori Religie :

Prof Ing Farm.Dr Pușcaș Gabriela

Prof Dr Teșu Cristinel

Prof Dr Georgescu Bogdan

Redactor Economic /Comerț:

Prof Jr Ec Dr Simina Andora

Prof Ec Dr

Jeleascov Monica

Cuprins :

1. Secțiunea Turism/ Agroturism

Influența Turismului Asupra Economiei - Prof Ec Dr Petre Daniela &
Prof Ec Dr Mirea Cosmin Nicolae

Prof Cosma Florentina

Prof Ec Dr Iacob Irimia Cati

2. Secțiunea Economic/ Comerț

Prof Ing Dr Săndulescu Dumitru

Proiect didactic - Prof Jr.Ec.Dr Simina Andora Evelina

3. Secțiunea Disciplinelor Tehnice

Prof Ing Dr Damian Adriana

4. Secțiunea Economie

Prof Ec Dr Jeleascov Monica

Tratat de pedagogie

INTRODUCERE

Cel de-al doilea număr al revistei „Sesiuni de comunicări științifice” prezintă materiale didactice ale profesorilor și articole de specialitate ale acestora , precum și lucrări realizate de elevi sub coordonarea profesorilor doctori de la Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez.

SECȚIUNEA 1

Influența Turismului Asupra Economiei

Prof Ec Dr Petre Daniela &
Prof Ec Dr Mirea Cosmin Nicolae

Turismul joacă un rol crucial în economia globală, având efecte directe și indirecte asupra diverselor sectoare. Această industrie este considerată un motor economic, contribuind semnificativ la creșterea PIB-ului și la crearea locurilor de muncă.

Efect economic pozitiv:

1. Creșterea PIB-ului : Turismul contribuie cu aproximativ 10% din PIB-ul global și este esențial pentru economiile multor țări, inclusiv România, unde aportul direct al turismului este estimat la 1,6% din PIB . Această contribuție este sub media mondială, dar totuși semnificativă în contextul local.

2. Crearea locurilor de muncă : Industria turismului generează aproximativ 10% din locurile de muncă la nivel global . În România, se estimează că turismul susține direct și indirect peste un milion de locuri de muncă .

3. Venituri fiscale : Turismul contribuie la creșterea veniturilor lor fiscale prin impozitele generate de activitățile economice legate de turism, ceea ce sprijină bugetele locale și naționale .

4. Impactul multiplicator : Cheltuielile turiștilor generează efecte indirecte prin tranzacții între firme, stimulând alte sectoare economice. Aceasta include impactul indus care se manifestă prin creșterea producției și a veniturilor în diverse industrii conexe .

Efect negativ:

Deși turismul are efecte benefice, există și negative asociate:

- **Dezvoltarea inegală :** Turismul poate duce la o dezvoltare economică inegală, favorizând anumite regiuni în detrimentul altora .
- **Impact asupra mediului :** Creșterea numărului de turiști poate provoca degradarea mediului natural și a resurselor culturale .
- **Volatilitate economică :** Turismul este vulnerabil la criză economică sau socială, ceea ce poate afecta semnificativ economiile locale care depind în mare măsură de această industrie

Bibliografie

1. Aronsson, L. (2000) The Development of Sustainable Tourism, Continuum, Londra și New York
2. Baudrillard, J. (1998) The Consumer Society: Myth and Structure. London, Sage
3. Băltărețu, A. (2011) Aree protejate. Ecoturism. Dezvoltare durabilă. Ed. Pro Universitaria, București
4. Băltărețu, A. (2007) Ecoturism și dezvoltare durabilă. Ed. Pro Universitaria, București
5. Berinstein, P. (2002) Making Space Happen. Plexus Publishing, Inc. Medford, NJ
6. Bleahu, M. (2004) Arca lui Noe în secolul XXI. Ariile protejate și protecția naturii. Ed. Național, București
7. Boengiu (Trifan), V. (2013) Ecoturismul în Parcul Natural Porțile de Fier - Politici de planificare și dezvoltare turistică. Teză de doctorat. Universitatea din Oradea
8. Bran, F., Ioan, I., Trică, C. (2004) Eco-economia ecosistemelor și biodiversitatea. Ed. ASE, București
9. Bran, F., Marin, D., Simon, T. (1998) Economia turismului și mediul înconjurător. Ed. Economică, București.

Webografie

1. http://bulgariatravel.org/data/doc/041_Ekoturizam-ENG_8627.pdf
2. <http://www.bulgariaforall.com/en/why-bulgaria/rural-and-ecotourism.html>
3. <http://www.ecotourisme.info/>
4. <http://www.ecoturismoitalia.it/>

SECȚIUNEA 2

Filieră: TEHNOLOGICĂ

Profil: SERVICII

Domeniul de pregătire profesională: ECONOMIC

Calificarea profesională: TEHNICIAN ÎN ACTIVITĂȚI ECONOMICE

Clasa a XI a C

Modulul I ADMINISTRAREA FIRMEI

URÎ 7 ADMINISTRAREA FIRMEI

UÎ: PROCESUL DE ÎNFIINȚARE ȘI FUNCȚIONARE AL ÎNTREPRINDERII

Titlul lecției: FUNCȚIUNEA DE PERSONAL

Tipul lecției: LECȚIE MIXTĂ

Profesor: SIMINA ANDORA EVELINA

Rezultate ale învățării

Rezultate ale învățării

Cunoștințe

Abilități

Atitudini

7.1.6 Descrierea etapelor înființării întreprinderii

7.1.7 Prezentarea documentelor necesare înființării unei întreprinderi .

7.1.8 Prezentarea organizării structurale a întreprinderii .

7.1.9 Descrierea fluxurilor și proceselor la nivelul întreprinderii.

7.2.3 Completarea documentelor necesare înființării unei întreprinderi conform reglementărilor legale

7.2.4 Realizarea tipurilor de organigrame existente la nivelul agenților economici

7.2.5 Aplicarea fluxurilor și sistemelor de organizare procesuală a întreprinderii .

7.3.2 Asumarea responsabilității privind completarea documentelor de înființare ale unei întreprinderi cu respectarea normelor legislative

7.3.3 Colaborarea cu membrii echipei de lucru , în scopul îndeplinirii sarcinilor de la locul de muncă .

7.3.4 Manifestarea responsabilității privind respectarea normelor PSI și de protecție a mediului în activitatea desfășurată .

7.3.5 Asumarea în cadrul echipei de la locul de muncă a responsabilității pentru sarcina de lucru primară.

Scopul lecției: însușirea activităților specifice funcțiunii de personal de la nivelul firmei

Obiective operaționale: La sfârșitul orei elevii vor fi capabili:

O1 – să definească funcțiunea de resursă umană;

O2 - să descrie principalele activități ale funcțiunii de personal. Obiectivul va fi atins dacă elevii vor descrie cel puțin 5 activități;

O3 – să exemplifice importanța funcțiunii de personal din cadrul întreprinderii. Obiectivul va fi atins dacă elevii vor da cel puțin 2 exemple;

Etapele lecției	Timp	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Ob.	Metode didactice
I.Moment organizatoric	1 min	Asigură cadrul adecvat desfășurării orei	Se pregătesc pentru începerea orei		
II.Verifierea cunoștințelor anterioare	5 min	Face o verificare frontală a cunoștințelor legate de funcțiunile de la nivelul entității economice	Răspund la întrebările adresate de către profesor		Conversația
III.Anunțarea temei noi și a obiectivelor operaționale	2 min	Anunță titlul noii lecții "Funcțiunea de personal" și obiectivele lecției	Scriu titlul în caiete		Explicația
IV.Achiziționarea de noi cunoștințe	30 min	Împarte elevilor Fișa de documentare, dând ca sarcină de lucru să scoată ideea principală din fiecare paragraf.	Fiecare elev citește cu atenție fișa de documentare dată scoțând ideile principale din fiecare paragraf, idei ce sunt analizate la nivel de clasă, apoi scrise pe tablă și în caiete.	O1 O2 O3	Învățarea prin descoperire Problematizarea
V. Sistematizarea și consolidarea cunoștințelor	10 min	Dă spre rezolvare un Aritmogrif – să descopere cuvintele reprezentative pentru lecție.	Sunt foarte atenți la rezolvarea sarcinii date		Învățarea prin descoperire Problematizarea
VI. Analiza rezultatelor activității și elaborarea concluziilor	1 min	Analizează modul de desfășurare a orei, notând elevii care au răspuns corect la oră.	Rețin aprecierile, observațiile și recomandările făcute de profesor.		
VII. Temă pentru acasă	1 min	Ca temă cere elevilor să realizeze un eseu cu titlul "Funcțiunea de personal"	Notează tema		
		9			

FIȘĂ DE DOCUMENTARE FUNCTIUNEA DE PERSONAL A ÎNTREPRINDERII

1. Forta de muncă reprezintă principalul factor de producție, singura care poate influența decisiv eficiența economică și mai ales eficacitatea întreprinderii, prin eficiență înțelegându-se obținerea unor avantaje economice cât mai ridicate, iar prin eficacitate alegerea și atingerea unor obiective pe care managementul și le propune să le realizeze.

Forța de muncă reprezintă totalitatea personalului ce prestează o anumită activitate într-una dintre unitățile economice pe baza unui contract de muncă.

2. Funcția de personal a întreprinderii devine importantă pentru că ea cuprinde activități prin care se identifică calitățile, se analizează capacitățile și se perfecționează personalul muncitor încadrat în cadrul întreprinderii pe baza unei scheme organizatorice. O întreprindere își dovedeste rațiunea de a exista în condițiile în care pentru realizarea unor anumite obiective propuse este necesară coordonarea concomitentă a mai multor activități umane specializate în acest context, acceptându-se ideea că activitatea comună a acestora are un rezultat final net superior simplei însumări a activității fiecărei persoane în parte. În aceste condiții pentru buna desfășurare a activității se determină, în urma procesului tehnologic adoptat, posturile de lucru, aptitudinile și îndemânările necesare pentru fiecare post de lucru, cunoștințele teoretice, informațiile necesare pentru desfășurarea în bune condiții a activității. Funcția de personal cuprinde o multitudine de activități:

3. Analiza și evaluarea posturilor. Odată stabilită structura organizatorică se pot evidenția cu precizie departamentele de lucru și posturile pe care angajații vor trebui să le ocupe îndeplinind diferite activități cu obiective bine precizate. Analiza postului trebuie să scoată în evidență sarcinile și atribuțiile postului respectiv, pregătirea și cunoștințele de bază, gradul de subordonare și modul de colaborare cu celelalte posturi din departamentul respectiv sau alte departamente. Se stabilește o fișă a postului care cuprinde toate aceste date, determinându-se totodată și trăsăturile de caracter și de comportament pe care angajatul trebuie să le posede. Postul se reevaluează periodic de către specialiști care, pe baza antecedentelor și a experienței acumulate, vor stabili noi sarcini suplimentare, colaterale sau vor degreva postul de activități inutile. Analiza posturilor de lucru servește atât pentru recrutarea personalului necesar, cât și pentru formarea, remunerarea, evaluarea personalului

În funcție de obiectul de activitate și de mărimea fiecărei întreprinderi, este necesară dimensionarea resurselor umane.

Necesarul de personal (L) se determină cu relația:

$L = Q / W$, unde: Q – volumul producției programat pentru o anumită perioadă de activitate;

W – productivitatea muncii

4. Planul forței de muncă. Mărimea și structura forței de muncă necesare sunt strâns legate de activitățile pe care întreprinderea le execută sau își propune să le realizeze în viitor. Orice modificare în structura de produse executate sau mărirea comenzilor au influență asupra necesarului de forță de muncă, astfel că, în politica conducerii întreprinderii odată cu integrarea de noi produse sau mărirea comenzilor trebuie stabilită și o strategie pentru personal – de recrutare, specializare, perfecționare și promovare.

5. Recrutarea personalului. În acest domeniu întreprinderea trebuie să ducă o politică de colaborare cu instituțiile de învățământ care să pregătească cadre de perspectivă pentru întreprindere la toate nivelele și specializările, rezultate din studiile de perspectivă.

6. Selectarea personalului. Selectarea personalului trebuie să se realizeze după criterii bine stabilite, ținând cont de sarcinile pe care persoana aleasă va trebui să le îndeplinească. În general, pe plan mondial, se acceptă ideea selectării prin teste de inteligență, de cunoștințe, de aptitudini, de adaptabilitate față de condițiile postului pentru care se realizează selecția.

7. Pregătirea, perfecționarea, specializarea. Personalul angajat al întreprinderii trebuie periodic instruit, pregătit și perfecționat în specializarea sa pentru a avea astfel posibilitatea de a înțelege și a realiza mai ușor sarcinile care le au de îndeplinit, sporind calitativ randamentul muncii lor. Specializarea rezidă ca o consecință a diviziunii muncii, iar personalul specializat pe anumite faze și operații realizează o eficiență economică ridicată în condiții calitativ superioare.

8. Salarizarea personalului. Odată cu întocmirea fișei postului, în care se specifică sarcinile și atribuțiile, trebuie demarată și acțiunea de evaluare a retribuției pe care persoana respectivă o va primi în cazul corectei îndepliniri a acestora. Metodele de salarizare sunt diverse și aparțin de domeniul politicii salariale a statului și a agenților economici, pornindu-se de la premiza că pentru o anumită activitate persoana respectivă are dreptul la o anumită valoare a retribuției. În general, în economia de piață, salarizarea personalului trebuie corelată cu profitul firmei: în condițiile în care întreprinderile au un profit mai mare decât cel scontat, pentru a stimula muncitorii ca în perioada următoare să lucreze tot la fel de productiv, li se acordă o cotă procentuală din profitul firmei; însă dacă firma realizează un profit mai mic decât cel scontat, salariaților li se diminuează retribuiția proporțional cu pierderile consemnate, obținându-se astfel un sistem de cointeresare viabil și corect între patron și angajați.

9. Integrarea psiho-socio-profesională. Angajându-se în cadrul unei întreprinderi oricărui salariat trebuie să i se asigure un climat de muncă prin care activitatea sa să fie respectată și apreciată la adevărata sa valoare, iar persoana ca individ să fie integrată colectivului ca un membru cu drepturi depline, bucurându-se de stima și respectul cuvenit.

10. Promovarea personalului. Se poate realiza atât în cadrul personalului existent în întreprindere, cât și prin selectare din candidați externi. Prima soluție stimulează și creează o atmosferă de competiție pentru viitorii candidați (din mediul intern), iar cea de-a doua soluție poate fi eficientă dacă persoana promovată are cunoștințe și deprinderi care depășesc nivelul angajaților întreprinderii. În cazul promovării interne pe lângă schimbarea sarcinilor și activităților se realizează o mărire a responsabilității și proporțional cu aceasta o sporire a salariului.

11. Protecția muncii. Pentru fiecare post de lucru trebuie asigurate condiții de muncă corespunzătoare, evitându-se orice tip de accidente, eliminându-se factorii poluanți sau stresanți. Măsurile de protecție a muncii diferă în funcție de locurile de muncă și sunt specifice tehnologiilor după care se lucrează în ateliere, secții sau birouri.

12. Rezolvarea unor probleme cu caracter social. Conducerea întreprinderii, prin compartimentul de personal, trebuie să depisteze acele perturbații și mai ales motivele care pot împiedica angajații să-și desfășoare normal activitățile prevăzute în fișa postului (servirea prânzului, transportul la firmă, îngrijirea copiilor, activități prin care să se stimuleze spiritul de muncă colectivă etc.).

Cercetări privind rolul și importanța turismului și agroturismului în economie

În decursul ultimilor ani, au fost realizate și prezentate multe studii și cercetări privind dezvoltarea turismului și agroturismului în România.

Elaborate de către diferite instituții ale statului, de către organizații din turism, sau de către diferiți cercetători din domeniu, aceste studii și cercetări au avut ca scop prezentarea situației actuale a turismului în țară, sau în diferite județe din ea, și posibilitățile de dezvoltare a acestei ramuri a economiei, turismul, care poate deveni sursa principală de venit în diferite zone turistice din România și o importantă contribuție la PIB-ul țării.

Toate aceste studii au avut ca punct de pornire bogatul potențial turistic natural și antropic de care dispune țara noastră, distribuit pe întreg teritoriul și posibilitățile multiple de valorificare a acestuia prin activitatea de turism și agroturism, pentru îmbunătățirea nivelului de trai al locuitorilor, în special cei din mediul rural, care trăiesc la limita existenței.

Au fost date multe definiții de către specialiștii din domeniu, a ceea ce numim noi astăzi activitate de turism.

Cea mai relevantă considerăm că este însă, cea dată de Organizația Mondială de Turism, în care turistul este persoana care călătorește în afara domiciliului, mai puțin de un an și nu este remunerat pentru activitățile desfășurate la locul vizitat.
(Nistoreanu, 2005)

Astfel, putem deduce din definiția de mai sus, că turismul poate fi definit, cel mai complet, ca fiind totalitatea activităților de transport, cazare, alimentație, agrement, tratament etc., derulate în timpul deplasării temporare a oamenilor, în altă localitate sau țară decât cea de reședință, cu alt scop decât de a fi plătit, respectiv pentru petrecerea timpului liber. (Cristureanu, 1992)

În economie, turismul este activitatea cu o evoluție continuă și ascendentă. (Bran și col., 1998). Organizația Mondială a Turismului a clasificat, în urma statisticilor efectuate, că în prezent turismul este o ramură importantă a industriei, pe primul loc la forța de muncă angajată. (unwto)

Conform studiilor și statisticilor efectuate în ultimii ani de către specialiști, în viitorul apropiat, activitatea de turism va fi una dintre cele mai puternice afaceri, privind și analizând evoluția sa din ultimii ani. (Bote (Tuns), 2018)

În România, agricultura și turismul reprezintă două domenii puternice și importante, cu rol prioritar în relansarea economiei naționale, domenii pe care se axează instituțiile specializate și fac eforturi considerabile în acest sens pentru rezultate vizibile și eficiente. (Viuleț, 2011)

Țara noastră are un potențial turistic bogat, distribuit armonios, care permite practicarea multor forme de turism (de odihnă și relaxare, cultural, sportiv etc.) pe tot parcursul anului, potențial combinat cu numeroase creații culturale și istorice ale poporului român, iar etnografia și folclorul au dăinuit peste timp nealterate în anumite zone ale țării, făcând din ea o destinație turistică căutată de turiștii din întreaga lume. (Kaul, 1985)

Valorificarea totală și eficientă a potențialului nostru turistic, în prezent foarte puțin valorificat de altfel, ar duce la o creștere economică semnificativă, îmbunătățirea traiului locuitorilor din zonele turistice și implicit la dezvoltarea țării noastre.

(Bran și col., 2000)

Deși este o industrie competitivă la nivel mondial și european, printr-o promovare a produsului turistic românesc și o valorificare maximă a potențialului țării, România are șanse mari de a concura cu multe alte țării puternice din punct de vedere turistic.

(Rusu, 2017)

Fată de alte ramuri ale industriei, turismul are câteva avantaje evidente:

- Materia primă, respectiv potențialul turistic natural și antropic, există din belșug în țara noastră, nu trebuie produsă permanent pentru desfășurarea activității turistice, calitatea mediului fiind foarte bună; (Băltărețu, 2012)
- Permite valorificarea unor resurse deja existente, care nu pot fi valorificate prin alte căi sau mijloace în afară de activitatea de turism;

- Antrenează în activitatea sa și alte ramuri ale industriei (transporturi, alimentație, agrement etc.). (Iordan G.)

Revenind la ce rol joacă turismul în economia mondială sau națională, specialiștii susțin faptul că are o influență puternică asupra activității economice a unei țări și asupra dezvoltării sociale în general. (Pierre, 1986)

Astfel, rolul turismului poate fi privit din mai multe perspective sau unghiuri: economic, social, politic, dar cel economic rămâne totuși cel mai discutat și analizat și în trecut și în prezent.

Extras din Teza de doctorat: Cercetări privind dezvoltarea turismului și agroturismului în vederea creșterii nivelului de trai al locuitorilor din mediul rural. Studiu de caz: Județul Tulcea - CIOBANU (RĂDOI) C. Eugenia-Dorina.

Ing. Prof. Dr. Rădoi Eugenia-Dorina

Turismul rural în județul Bacău: Tradiție, natură și dezvoltare durabilă

Județul Bacău, situat în regiunea istorică a Moldovei, reprezintă un spațiu cu un potențial turistic rural considerabil. Relieful variat, tradițiile autentice și ospitalitatea localnicilor contribuie la dezvoltarea acestui tip de turism, care atrage tot mai mulți vizitatori dornici să descopere viața simplă și frumusețea naturală a satelor românești. Turismul rural nu doar că susține economia locală, dar promovează și valorile culturale și naturale ale regiunii.

1. Resurse naturale și peisaj rural

Zona Bacăului se remarcă printr-un peisaj variat, de la colinele subcarpatice până la pădurile întinse și cursurile de apă care oferă oportunități pentru activități recreative. Munții Nemira și masivul Ceahlău din apropiere sunt destinații populare pentru drumeții, iar lacurile de acumulare precum Lacul Bacău sau Lacul Poiana Uzului sunt ideale pentru pescuit și sporturi nautice.

2. Tradiții și patrimoniu cultural

Turismul rural în Bacău este strâns legat de păstrarea tradițiilor. Satele din zone precum Târgu Ocna, Slănic Moldova sau Dărmănești oferă vizitatorilor ocazia să participe la meșteșuguri tradiționale (olărit, țesut), să deguste produse locale autentice și să asiste la festivaluri folclorice specifice zonei. Casele tradiționale și bisericile din lemn completează experiența culturală a turiștilor.

3. Infrastructura și oferta turistică

Dezvoltarea infrastructurii în mediul rural a facilitat crearea de pensiuni agroturistice și centre de vizitare. Programele de finanțare europeană au sprijinit modernizarea gospodăriilor și transformarea acestora în spații de cazare autentice. Turismul rural este completat de trasee ecoturistice și de activități precum echitația, ciclismul sau observarea faunei.

4. Provocări și perspective de dezvoltare

Deși turismul rural din județul Bacău are un potențial ridicat, există provocări legate de promovarea eficientă a regiunii și de diversificarea ofertei turistice. Investițiile în infrastructura rutieră și digitală, precum și formarea profesională a localnicilor în domeniul ospitalității, sunt esențiale pentru creșterea sustenabilă a acestui sector.

Turismul rural în județul Bacău reprezintă o oportunitate importantă pentru dezvoltarea comunităților locale și pentru conservarea patrimoniului cultural și natural. Prin valorificarea resurselor existente și implementarea unor strategii de dezvoltare durabilă, zona poate deveni un reper pe harta turismului rural din România.

Bibliografie:

1. Nistoreanu, P. (2006). Ecoturism și turism rural. București: Editura ASE.
2. Minciu, R. (2004). Economia turismului. București: Editura Uranus.
3. Popescu, R. & Istrate, I. (2011). Turismul rural: Evoluții și perspective în România. Iași: Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”.
4. Agenția pentru Dezvoltare Regională Nord-Est (2022). Strategia de dezvoltare a turismului în județul Bacău. Bacău: ADR Nord-Est.
5. Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului (2021). Ghidul turismului rural din România. București: MEAT.

Întocmit de prof. dr. Albu Ovidiu Toma

DESIGNULUI SPAȚIILOR COMERCIALE EXPERIENȚIALE

Prof Dr Dumitru Săndulescu[1]

Economia experiențială reprezintă a patra etapă a dezvoltării economice, urmând economiei agricole, economiei industriale și economiei serviciilor.

Aceasta este o extensie a economiei serviciilor și rezultatul inevitabil al evoluției modelelor economice. Economia experiențială se concentrează pe gradul de satisfacție percepută de consumatori, punând accent pe experiența personală în timpul procesului de consum. Această abordare pleacă de la viața cotidiană și contexte specifice, modelând experiențele senzoriale și identitatea consumatorului, cu scopul de a: captura atenția consumatorilor, influența comportamentele de consum, descoperi noi valori de piață pentru produse și servicii.

Această nouă formă economică determină direcția de dezvoltare a economiei și societății. Economia experiențială influențează semnificativ modul de consum și producție, iar adaptarea la acest nou model economic va fi un factor cheie al competitivității viitoare în afaceri.

Comerțul experiențial și caracteristicile acestuia

Odată cu dezvoltarea comerțului electronic, rolul spațiilor comerciale tradiționale este în declin. În același timp, construcția intensivă a proiectelor imobiliare comerciale a dus la o creștere a concurenței, iar formatele tradiționale ale spațiilor comerciale nu mai au avantajul de a atrage fluxul de clienți. În contextul economiei experiențiale, acest nou model economic oferă direcții de inovație și dezvoltare pentru designul spațiilor comerciale fizice. Astfel, designul tradițional axat pe funcționalitate a fost transformat într-un design orientat spre experiență, permițând personalizarea spațiilor pentru a răspunde nevoii de autorealizare a consumatorilor în cadrul experiențelor comerciale.

[1] Prof. Dr. Colegiul Tehnologic Viaceslav Harnaj, Sector 1, București,
miti.sandulescu@yahoo.com

Diferența dintre comerțul experiențial și comerțul tradițional
Comerțul experiențial se distinge de comerțul tradițional prin faptul că nu mai este doar un model de vânzare cu amănuntul, ci pune accent pe:

- Participarea activă a consumatorului
- Experiența și implicarea emoțională a acestuia
- Mediul comercial și spațiul interactiv

Apariția stilului „experiențial” este determinată de:

- Evoluția continuă a industriei comerciale
 - Nevoile diversificate ale consumatorilor
 - Căutarea unor moduri noi de interacțiune în spațiile comerciale
- Centrele comerciale reprezintă cele mai comune spații de implementare a comerțului experiențial. În trecut, spațiile comerciale tradiționale puneau accent doar pe utilitatea produselor, fără a se concentra pe experiența consumatorului. Astăzi, conceptul de comerț experiențial a schimbat perspectiva designului comercial: de la spații axate pe funcționalitate, la spații orientate spre experiența consumatorului, punând accent pe diversitatea și complexitatea combinațiilor comerciale.

Divizarea spațiului comercial experiențial

Conform nevoilor funcționale ale comerțului experiențial și așteptărilor consumatorilor, spațiul comercial experiențial este împărțit în două tipuri principale:

Spațiul de expunere (display space)

- Se concentrează pe expunerea produselor și designul comercial.
- Creează o atmosferă experiențială prin elemente interactive sau expoziții vizuale.

Spațiul interactiv (interactive space)

- Permite interacțiunea dintre consumatori și spațiu sau între consumatori și produse.
- Utilizează dispozitive interactive și zone de servicii pentru a stimula implicarea activă a consumatorului.

Designul spațiilor comerciale experiențiale a devenit treptat cheia transformării designului tradițional al spațiilor comerciale. Pentru a răspunde nevoilor consumatorilor din piața experiențială. Designul spațial multidimensional acordă o atenție deosebită transmiterii ghidării vizuale, auditive și interacțiunii tactile.

Comunicarea vizuală trebuie să se bazeze pe utilizarea flexibilă și combinarea sistemului de brand în spațiu. Culoarea, imaginea, textul și iluminatul reprezintă elemente cheie ale designului vizual al spațiului. Acestea trebuie să urmeze principiul unității pentru a oferi o bază vizuală pentru designul interactiv ulterior. În centrul comercial Wangfujing din Beijing, primul magazin flagship LEGO folosește designul culorii sistemului vizual LEGO pentru a afișa culoarea spațiului cu farmecul culturii tradiționale chineze.

Într-un spațiu comercial experiențial, consumatorul reprezintă receptorul informației, iar expunerea conținutului comercial este transmițătorul. Designul expozițional din spațiu se concentrează pe transmiterea informațiilor și asigurarea sustenabilității acestui proces. Transmiterea informației este o comunicare activă, în care consumatorii au libertatea de a alege informațiile pe care doresc să le primească.

Exemplu: Nike House of Innovation – Shanghai 001

Nike Shanghai 001, situat pe Nanjing East Road, a fost inițial primul magazin direct al Nike din China. După un proces de modernizare și transformare, acest magazin a devenit primul "House of Innovation" al Nike la nivel global. Conceptul „House of Innovation” propune o experiență de retail imersivă, unde consumatorii nu doar cumpără produse, ci și explorează inovațiile tehnologice ale brandului.

Digitalizarea joacă un rol esențial în designul acestui spațiu comercial experiențial. Un element central al designului este ecranul digital uriaș, care traversează întregul magazin, de la etajul B1 până la etajul 3. Acest ecran digital creează o experiență vizuală unică și interactivă, fiind o parte esențială a procesului de transmitere a informațiilor.

Spațiile comerciale nu vor mai fi simple locuri de expunere a produselor, ci vor deveni spații interactive, în care experiența consumatorului este pe primul loc. Viitorul designului comercial experiențial va continua să se concentreze pe personalizare, interactivitate și stimularea emoțională. Comerțul experiențial nu mai este doar despre vânzare, ci despre crearea unor experiențe memorabile pentru consumatori. Succesul unui spațiu comercial experiențial depinde de gradul de implicare și interacțiune a consumatorilor cu spațiul și produsele. Designul inovator al spațiului comercial trebuie să fie centrat pe consumator, stimulând participarea activă și conexiunile emoționale.

BIBLIOGRAFIE

1. Chen Feihu. Looking at the Innovation of Contemporary Commercial Space Design from the Experience of Consumption Culture [J], Journal of Hunan University (Social Sciences Edition), 2020 (5): 146-152.
2. Chen Feihu. Looking at the Innovation of Contemporary Commercial Space Design from the Experience of Consumption Culture [J], Journal of Hunan University (Social Sciences Edition), 2020 (5): 146-152.
3. Dai Huisi, LU Hanlong. Consumer Culture and Consumer Revolution [J]. Sociological Research, 2001 (5): 117-125.
4. Xin Xiangyang. From user experience to experience design [J]. Packaging Engineering, 2019 (8): 60-67.

Prof. Dr. Colegiul Tehnologic Viaceslav Harnaj, Sector 1, București,
miti.sandulescu@yahoo.com

Muntele de sare – Slănic Prahova

**Profesor Cosma Florentina
Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez București**

Muntele de sare se găsește în orașul Slănic Prahova, situat pe valea Teleajenului, aproape de munții Grohotiș.

Muntele de sare a fost declarat monument al naturii încă din anul 1954, astăzi este o arie protejată de interes național, un obiectiv turistic important pentru țara noastră.

Exploatarea din interiorul Muntelui de sare a funcționat până la 1852, când s-a considerat că nu mai prezintă siguranță pentru muncitori, pe o direcție descendentă (salină verticală) în formă de clopot, în care accesul se realiza prin două compartimente, dintre care unul vertical, pentru scoaterea sării cu crivacul și al doilea oblic, pentru intrarea și ieșirea lucrătorilor din ocnă[1].

Procesul de surpare din muntele de sare a început în anul 1914 când tavanul minei s-a prabușit, iar în mijlocul masivului a apărut un puț cu o adâncime de aproximativ 50 m care a fost rapid umplut cu apă, formându-se astfel Lacul și Grota Miresei. Alături de fenomenele naturale care au avut influență asupra degradării muntelui a acționat și cutremurul din martie 1977 care a contribuit la crearea de fisuri adânci mai ales pe latura sa estică. La toate acestea putem adăuga și activitățile oamenilor care scoteau bucăți de sare pentru uzul casnic, sarea din această zonă fiind de o calitate superioară și era intens folosită de localnici.

[1] <https://cronicaromana.net/2017/08/27/muntele-de-sare-si-grota-miresei-locuri-magice/>

În perioada următoare a urmat o altă serie de prabușiri, muntele de sare a fost măcinat continuu și de acțiunea factorilor climatici (ploi, zăpezi, îngheț, vânturi), dar mai ales de acțiunea izvoarelor de apă dulce de la baza acestuia. Pe versant a apărut o diversitate de forme carstice, precum lapiezuri, ponoare, arcade și concrețiuni de sare. [1] În decursul anilor apa din precipitații a ajutat la lărgirea cavității interioare și la micșorarea volumului său exterior.

Invadate de apele care au dizolvat sarea aceste exploatare au fost oprite, tavanele minelor s-au prăbușit iar pe locul lor au rezultat forme depresionare în care s-au format 2 lacuri cu apă sărată Lacul Mare (Baia Baciului) și Baia Porcilor.

În anul 2006 prăbușirea ultimei bucăți din muntele de sare a astupat definitiv grota (vezi foto nr...), astăzi nu se știe încă ce s-a întâmplat cu apa din Grota Miresei sau cu bucățile din masivul de sare ajunse în adânc.

Locuitorii din Slănic vorbesc cu tristețe despre evenimentul care a dus la prăbușirea muntelui afirmând faptul că „a apărut din pământ acum 150 de ani și tot în pământ s-a dus” sau că „arată mai bine sub pământ decât la suprafață”

[1] Vasile Petrescu, Slănic Prahova la 470 de ani de atestare documentară, Editura Premier, 2003, pag.195

Până în 1920 Grota Miresei, atracția principală a Slănicului era numită Puțul Băii, acesta reprezenta golul lăsat de ocnași după exploatarea sării care ulterior se umpluse cu apă. În calendarul lunii noiembrie este semnalată o tragică întâmplare, când Vetuța, o tânără de 17 ani, obligată la o casatorie forțată, își găsește sfârșitul aruncându-se în abisul de la Puțul Băii. În memoria tristei întâmplări[1], localnicii vor schimba vechea denumire în Grota Miresei[2].

Astăzi, Muntele de sare nu mai există, oamenii care locuiesc în apropiere se tem mai mult decât oricând de noi alunecări de teren care pot antrena întreaga zonă din apropierea muntelui, odată cu scăderea nivelului apei din lacurile de la baza muntelui, mai ales pentru că fundațiile caselor pe care le-au construit nu depășesc 50 cm deoarece dacă săpau mai jos dădeau de sare.

Bibliografie

<https://cronicaromana.net/2017/08/27/muntele-de-sare-si-grota-miresei-locuri-magice/>

Vasile Petrescu, Slănic Prahova la 470 de ani de atestare documentară,
Editura Premier, 2003, pag.195

Arhiva Stare Civilă Primăria Slănic
Viorel Vasile Vivas, Popas pe Via Salari

- [1] Arhiva Stare Civilă Primăria Slănic
[2] Viorel Vasile Vivas, Popas pe Via Salaria

ROLUL METODELOR INOVATIVE DE PREDARE - ÎNVĂȚARE ÎN DOBÂNDIREA REZULTATELOR ÎNVĂȚĂRII (ABILITĂȚI ȘI ATITUDINI)

Autor: prof Irimia Iacob Cati Colegiul Ion Kalinderu, Bușteni

Trăim într-o lume aflată în continuă mișcare în care educația rămâne o prioritate a societății de aceea este necesară adaptarea sistemului de învățământ la direcțiile de acțiune ale tehnologiei de ultimă generație. Având în vedere startul forțat pe care am fost nevoiți să-l acceptăm odată cu restricțiile impuse la nivel mondial datorită pandemiei Covid19 ne rămâne să continuăm cu pași timizi dar curajoși explorarea noilor metode de predare – învățare ce includ tehnologia IT în educație.

“De ce metode inovative? Care este rolul acestora în viața noastră de zi cu zi?”

Sunt două întrebări la care voi încerca astăzi să răspund pe scurt pentru a facilitatrecerea către exemplele de bună practică ce vor urma.

Folosirea strategiilor noi de predarecentrată pe elev încurajează interacțiunea cu profesorul dar și cu ceilalți colegi în timpul lecțiilor fiind o modalitate prin care aceștia explorează conținuturile noi implicați mai mult în procesul educațional datorită beneficiilor pe care le aduc porind de la îmbunătățirea abilităților de rezolvare a problemelor de gândire critică până la desăvârșirea obținerii de atitudini profesionale [1, p.8]. Acest lucru devine posibil deoarece metodele permit elevilor să învețe în ritmul personal, încurajând cercetarea și explorarea, conducând la dezvoltarea gândirii personale. Un alt beneficiu îl reprezintă împărtșirea informațiilor furnizate de către profesorastfel încât abordarea să devină mai scurtă iar noțiunile de bază să poată fi ușor reținutemult mai ușor de către elevi. Folosirea instrumentelor complexepentru învățarea la clasă stimulează creativitatea și ajută lareținerea de lucrurinou împărtășite în paralel cu gestionarea eficientăa timpului și prioritizarea sarcinilor de lucru. Elevii își construiesc propria cunoaștere fără a face lucrurl acesta singuri [1, p.10].

Beneficiul adus în privința verificării înțelegerii elevilor prin folosirea tehnologiei clasei se reflectă în identificarea cu mai multă ușurință a progresului elevilordar și a punctelor unde

aceștia se descurcă mai greu iar rezultatul poate fi folosit cu succes în ajustarea metodei de predare în funcție de necesitățile individuale.

De menționat ca un alt beneficiu major este și procesul de îmbunătățire al autoevaluării datorită modalității de înțelegere a cunoștințelor nou acumulate și a celor care lipsescconsolidând astfel procesul de a ști. La toate aceste beneficiise adaugă entuziasmul elevilor pentru interacțiune.

Studiile de specialitate din ultimii 3 ani ne arată că există 15 metode de predare inovatoare care pornesc de la lecțiile interactive cele care aduc pe locul secundar metodele tradiționale considerate plictisitoare de către elevi [2]. Prin aceste lecții interactive elevii au posibilitatea să gestioneze diferit timpul de studiu folosind platformele online acționând în același timp pentru acordarea de răspunsuri la clasă. O modalitate pentru acest tip de lecție se poate accesa folosind AhaSlides ce aparține platformei Google.

Un alt tip de susținere a lecțiilor inovative îl reprezintă utilizarea tehnologiei de realitate virtuală, lecție aleasă pentru demonstrație la exemplele de bune practici și care are la bază interacțiunea cu obiecte reale în spațiul virtual. Lecția este folosită pentru a călători în întreaga lume. Deși costisitoare tehnologia oferă o experiență uimitoare elevilor însușind clasele.

Metoda folosirii AI în predare – învățare ajută profesorul să își reducă volumul de muncă și să își personalizeze lecțiile ceea ce are ca rezultat o instruire mai eficientă a educabililor. Pentru acest lucru se poate accesa AhaSlide unde există 7 platforme AI, 4 tipuri de creatori de prezentări și alte 4 moduri de creare Power Point în moduri foarte simple [2].

Modalitatea de învățare folosind imprimarea 3D aduce un plus de interes pentru cunoștințele dobândite de către elevi ajutând la formarea de abilități și dobândire de atitudini bazate pe noi experiențe palpabile.

O metodă inovatoare care se bazează pe soluții pentru rezolvarea de probleme o reprezintă procesul de gândire al unui design pe baza parcurgerii a cinci etape care pornesc de la empatizare pentru aflarea soluțiilor, definirea problemelor și a potențialului de a le aborda, generarea gândirii de idei creative, realizarea unui prototip bazat pe schițe sau soluții de explorare și încheierea cu un test care evaluează soluțiile și realizează feedback – ul [3]. În această categorie sunt incluse Brainstormingul invers, Jocul de rol, Analiza SWOT, Harta conceptuală și altele [1, p.28].

Nu putem trece cu vederea învățarea bazată pe proiecte [3] care permite elevilor rezolvarea unor probleme din lumea reală, căutare de soluții practice pentru o perioadă mai lungă de timp fiind o metodă de învățare activă în care rolul profesorului este cel de a ghida elevii în învățare prin înțelegere și implicare dezvoltându-le creativitatea și promovând învățarea pe tot parcursul vieții.

Complementară acestei metode este învățarea bazată pe anchete [3] ce oferă elevilor posibilitatea de a răspunde unor întrebări, de a rezolva probleme sau de a aplica scenarii profesorul fiind facilitatorul în timp ce elevii cercetează în mod independent subiectul. Metoda ajută mult la dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor și de dezvoltare a cercetărilor. Elevii sunt provocați să găsească soluții și metode pentru rezolvarea sarcinilor de lucru.

O metodă deja utilizată în ultimii 4 ani o reprezintă predarea cloud computing devenită familiară din timpul pandemiei Covid19 prin care elevii accesează de la distanță lecții și materiale încărcate pe platformele online [3]. Metoda nu necesită prezență online dar conduce spre învățarea prin descoperire și studiu individual folosind biblioteca virtuală.

Exemplul clasei inversate funcționează pe baza vizionării unor videoclipuri și parcurgerea prin lectură a unor materiale specifice pentru a primi cunoștințe specifice după care în timpul orei se realizează teme și discuții de grup sub forma unor dezbateri sau unor activități pe care elevii le conduc [3]. Metoda este importantă pentru planificarea personalizată a învățării și evaluarea performanței elevilor. Metoda folosește Flipped Classroom de pe AhaGoogle.

Metoda predării încrucișate [3] provoacă entuziasm și se realizează prin combinarea experienței de învățare din sala de clasă cu cea de pe teren prin efectuarea unor vizite în locuri unde se pot demonstra funcționările conceptelor teoretice. (exemple de bune practici: Vizită la Casa Timiș, proiecte prezentate colegilor).

Învățarea personalizată încheie trecerea în revistă a unora dintre cele mai moderne metode inovative pe predare – învățare prin exemplul învățării personalizate care are ca scop dobândirea de cunoștințe pentru dezvoltarea viitoare a elevilor. Pentru această metodă se poate folosi BookWidgets [3].

La baza dezvoltării acestor metode inovative stă experiența acumulată de noi în timpul desfășurării școlii online corelată ulterior cu învățarea de tip hibrid.

Principalele metode de predare și învățare care vin în sprijinul învățării centrate pe elev sunt exemplificate în figura 1:

Conform acestei scheme am selectat pentru exemplul de bune practici care urmează în concordanță cu tematica generală: prezentări pentru colegi, proiecte, a învăța prin a face, muncă în grup, vizite, exercițiu de îndeplinire a sarcinilor în ordinea priorității lor.

Concluzionând privind rolul metodelor inovative în învățarea centrată pe elevi pentru a dobândi abilități și a dezvolta atitudini profesionale fiecare dintre metodele succint enumerate mai sus aduc un plus de valoare în această direcție. Fiind necesare abilități și atitudini profesionale pentru inserția absolvenților pe piața muncii este necesară orientarea învățării care să atingă cerințele pieței legat de meseriile viitorului.

O generație de elevi inițiată în tainele învățării computerizate vine în sprijinul cerințelor agenților economici facilitând angajarea acestora pe domenii prioritare în funcție de calificările dobândite în conformitate cu standardele de pregătire pentru fiecare nivel de calificare în parte

Este ușor să ne raportăm la ceea ce știm să folosim deja însă educația este permanentă și impune adaptarea la cerințele vieții moderne chiar dacă rămânem conectați în trecut.

Împreună reușim să aducem elevilor o viață mai bună bazată pe spirit competitiv, noutate, tehnologie și dăruire profesională.

“Ajutăm copiii să acționeze singuri, să-și dezvolte forța și independența, să-și formeze judecățile proprii și să se simtă responsabili pentru realizările lor.”

Maria Montessori

Bibliografie selectivă:

1. Constantin R., Dumitrescu L., Gavrila R., M., Sarivan L., Stoicescu D., Predarea – învățarea interactivă centrată pe elev, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării Unitatea de Management al Proiectelor cu Finanțare Externă Dezvoltarea profesională a cadrelor didactice prin activități de mentorat, București 2009 (p.7-53)
2. Învățarea centrată pe elev Ghid pentru profesori și formatori - Proiectul PHARE: RO 2002/000-586.05.01.02.01.01 Asistență tehnică în sprijinul învățământului și formării profesionale inițiale (Proiect pentru învățământul și formarea tehnică și profesională – România)
3. <https://ahaslides.com/ro/blog/15-innovative-teaching-methods/> accesat în data de 16.XI. 2024

ANEXA

ROLUL METODELOR INOVATIVE DE PREDARE - ÎNVĂȚARE
ÎN DOBÂNDIREA REZULTATELOR ÎNVĂȚĂRII (ABILITĂȚI ȘI ATITUDINI)

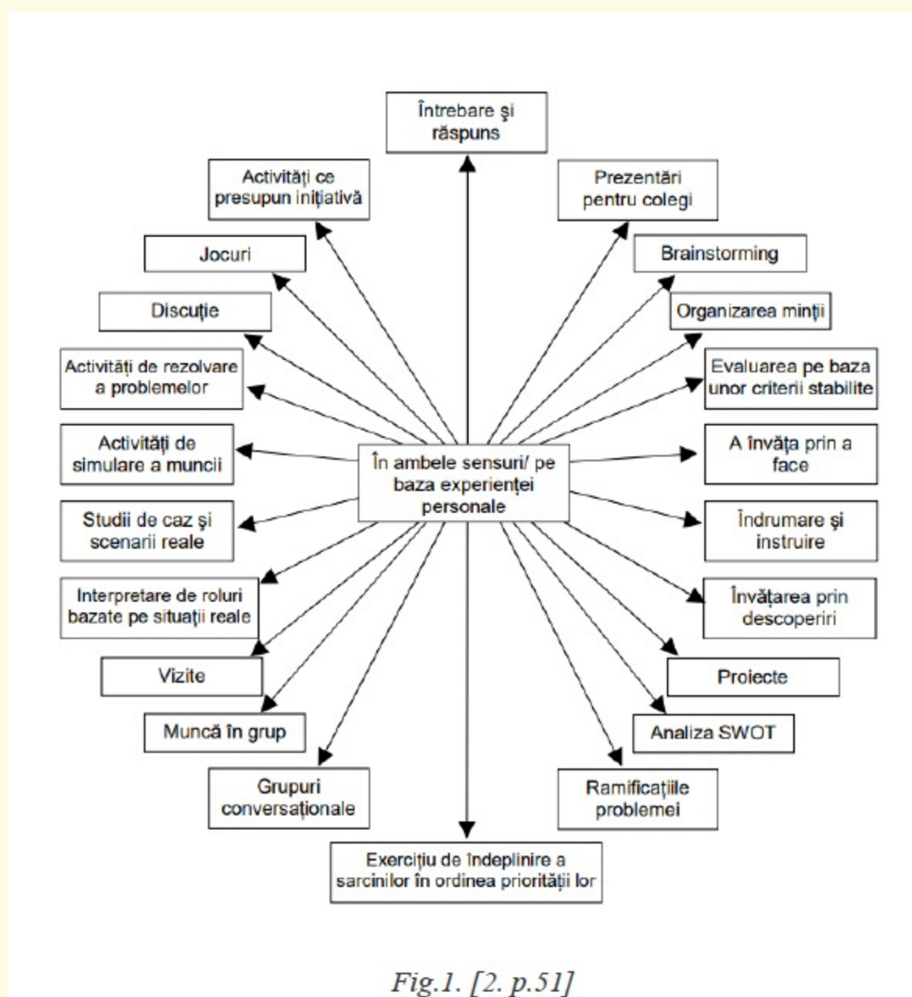

Fig.1. [2. p.51]

SECȚIUNEA 3

INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ ÎN EDUCAȚIA MODERNĂ

ELEV: UȚANU MIHAI

Coordonator : PROFESOR ÎNG DR DAMIAN ADRIANA
COLEGIUL TEHNOLOGIC "GRIGORE CERCHEZ" BUCUREȘTI

În era tehnologiei digitale, integrarea inteligenței artificiale în educație reprezintă un pas semnificativ către inovare și eficiență în procesul de învățare. Pe lângă toate beneficiile aduse de tehnologie, AI-ul aduce cu sine capacități de învățare automată, analiză predictivă și adaptare personalizată, revoluționând astfel modul în care educația tehnică este percepută și aplicată. Iată cum AI-ul își aduce contribuția în educația tehnică modernă:

- Personalizarea Învățării- Utilizând algoritmi de învățare automată, AI-ul poate adapta conținutul și metodele de predare în funcție de nevoile și ritmurile individuale ale fiecărui elev. Astfel, educația tehnică devine mai accesibilă și mai eficientă, satisfăcând cerințele variate ale cursanților
- Proiecte de Inteligență Artificială- Integrarea proiectelor de inteligență artificială în curriculumul educațional permite elevilor să exploreze și să aplice concepte avansate în domenii precum învățarea automată, prelucrarea limbajului natural și viziunea artificială. Astfel, elevii sunt pregătiți pentru cerințele unei piețe a muncii din ce în ce mai digitale și tehnologice
- Asistență Educațională Virtuală- Agențiile virtuale și chatbot-urile educaționale pot oferi asistență și suport personalizat cursanților în timp real, răspunzând întrebărilor, oferind feedback și furnizând resurse suplimentare pentru învățare. Aceste instrumente AI îmbunătățesc experiența educațională și sprijină procesul de învățare continuă.
- Analiza Datelor pentru Îmbunătățirea Performanței- Prin analiza datelor despre performanța elevilor, AI-ul poate identifica modele și tendințe care să ajute profesorii să își ajusteze metodele de predare și să ofere intervenții personalizate acolo unde este necesar. Acest aspect contribuie la creșterea succesului academic și a satisfacției elevilor.
- Dezvoltarea Competențelor pentru Viitor- Educația tehnică modernă trebuie să se concentreze nu numai pe transmiterea de cunoștințe, ci și pe dezvoltarea abilităților și competențelor necesare într-o lume a inteligenței artificiale. Înțelegerea principiilor de bază ale AI-ului și capacitatea de a lucra cu această tehnologie devin astfel componente esențiale ale pregătirii elevilor pentru succesul în carieră.

Integrarea inteligenței artificiale în educația tehnică modernă reprezintă un pas esențial către creșterea eficienței și relevanței procesului educațional. Prin exploatarea potențialului AI-ului, educația tehnică devine mai captivantă, mai personalizată și mai adaptată la cerințele unei lumi în continuă schimbare tehnologică.

Bibliografie

<https://www.ranktracker.com/ro/blog/tech-in-education-the-digital-transformation-of-learning/>
<https://tribunainvatamantului.ro/inteligenta-artificiala-in-scoala/?amp>
<https://education.ec.europa.eu/ro/focus-topics/digital-education/action-plan/action-8>

SECȚIUNEA 4

IMPACTUL EVOLUȚIILOR DEMOGRAFICE ASUPRA RESURSELOR UMANE

Prof Ec Dr Jeleascov Andreea Monica
Colegiul Tehnologic "Grigore Cerchez"

Omul, prin muncă, se integrează în societate, se realizează în viață, din punct de vedere material și spiritual, creează premisele dezvoltării generațiilor viitoare"[1].

Factorul muncă, esențial în crearea, utilizarea și dezvoltarea celorlalți factori de producție, este reglementat prin piața muncii, ocupând un rol central în sistemul economico-social. Astfel, piața muncii exercită o influență directă asupra diverselor subsisteme și sectoare economice, având un impact semnificativ asupra componentelor vieții sociale

Sistemul educațional influențează oferta de muncă nu doar dintr-o perspectivă cantitativă, ci și calitativă, fiind un factor determinant în modelarea structurii și competențelor forței de muncă. Totodată, acesta reflectă opțiunile tinerei generații în alegerea unui domeniu de activitate.

Potrivit datelor furnizate de Institutul Național de Statistică, populația tânără urmează un trend descrescător până în anul 2025. Această evoluție este influențată de factori precum scăderea natalității, creșterea duratei și nivelului educației, mobilitatea socială și emanciparea femeii.

Creșterea numărului de persoane active pe piața muncii este crucială pentru menținerea modelului social și a sistemelor de securitate socială, mai ales în contextul în care populația aptă de muncă va începe să scadă în viitorul apropiat.

Efectele procesului de îmbătrânire a populației vor influența profund economia și societatea în ansamblu, începând cu schimbările în structura demografică și continuând cu impacturi

semnificative asupra pieței muncii, sistemului educațional și a sistemelor de sănătate.

Pe măsură ce populația vârstnică crește, iar numărul tinerilor scade, vor apărea disfuncționalități în mai multe sectoare.

În ceea ce privește viața economică, o populație mai în vârstă înseamnă o forță de muncă mai redusă, ceea ce poate conduce la o scădere a productivității economice. În plus, un număr mai mare de pensionari va pune presiune asupra sistemelor de pensii și asupra cheltuielilor guvernamentale, iar cerințele de servicii de sănătate pentru vârstnici vor crește semnificativ. De asemenea, scăderea numărului de tineri apti de muncă va putea duce la un deficit de muncitori în anumite industrii și va forța economiile să se adapteze la noi tehnologii pentru a compensa lipsa forțată de resurse umane.

Pe termen lung, evoluțiile demografice vor transforma structura populației. Vor apărea dezechilibre între numărul de persoane tinere, aflate în sistemul educațional și la început de carieră, și numărul celor care se apropie de vârsta pensionării. Aceasta va afecta populația școlară (cu un număr mai mic de copii și tineri), populația fertilă (cu o scădere a numărului de femei aflate în perioada reproductivă) și populația activă pe piața muncii (cu mai puțini tineri care să între în câmpul muncii pentru a înlocui pensionarii). Aceste schimbări vor necesita adaptări la nivelul strategiilor educaționale, dar și soluții inovatoare pentru integrarea eficientă a seniorilor în forța de muncă și pentru menținerea unui echilibru sustenabil în societate.

În concluzie, procesul de îmbătrânire a populației va impune o adaptare graduală, dar constantă, a structurilor economice și sociale pentru a răspunde noilor realități demografice.

„Piața muncii, manifestă o geometrie variabilă, care în prezent, pentru a răspunde provocărilor și obiectivelor creșterii economice și dezvoltării durabile, trebuie să dovedească mobilitate.”[1]

Bibliografie:

1. Ciprian Iftimoaei (2018), Aspecte statistice privind îmbătrânirea demografică, Direcția Județeană de Statistică, Iași
2. Ghimpu S., Țiclea Alexandru, (2001), Dreptul Muncii, Editura All Beck, București
3. Iovițu Mariana, (2007), Responsabilitate și coeziune socială – Criteriu de apreciere al integrării economico-sociale, Simpozion AGER, București.

Webografie:

<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/eurostat/home/> - baza de date a Uniunii Europene
<http://www.insse.ro> - Institutul Național de Statistică

[1] Iovițu Mariana, Responsabilitate și coeziune socială – Criteriu de apreciere al integrării economico-sociale, Simpozion AGER, 23 noiembrie 2007, p. 246